

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 16**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

965

Tack för brevet idag. Jag tyckte att det var
lite bättre skrivet och det brukar vara en bra
helhetsmätare. Allt går ju nu bra i det yttre, så du borde
ju bli frisk bara af fering. Jag hade varit af fru
Arvedsson idag och hon talade alltså om barm att
människor tyckte så mycket om den. Det var alltså
sätt med bispejmnar.

Nej vet du jag tror inte alls att det är något farligt med
ögonen, jag tror på Braxens doktors, så detta bekymrar
mig visst inte, men det är nämligen att du skulle behöva
stytta det kroppsliga underlag som dina nerven skolu-
ka att regera med för att de inte skola ta för stort herras
välde. De prisa dig nu för mycket med all slags ängslan
och du blir för lätt upprörd öfver hvad det vara må. Du
blef för lätt skädd på din mamma i julas t. ex. sådana sa-
ker brukade du inte förr bry dig om. Likaså var du
erhva dätlig att gå, sämre än jag, och det är mycket dätligt.
På jag vill inte säga att nerverna voro värre ^{än vanligt} men kroppen
var nogare än den brukade vara. Och det vet du väl
minn höj att inte bli mer stark genom att ligga. Men
nu så länge behöfver du väl att sofa och hvila, sedan
skall du vara förskäm dig och försöka att bli stark, så
mycket som du kan bli.

Det är i våra dagar så mycket tal om Ruckstjärnsper-
saulighets värde i anledning af Gorkis häktande. I
flera Ruckstjärnsklubbar dröfva de där saken, att man
inte har rätt att protestera till förmån för honom, då
man inte kan protestera för alla stadhans misjiter.

Detta synes mig vara vackert som tankgång, men
sändligen okänt i det praktiska lifvet. Jag protesterar
för att rädda Gorki därför att han ger mig utseende
och lärdom, en misjiter lärsmot betyder ingenting

fån mig. Inför Pär Glava äro vi alla lika goda Pål-
nupars, det vet jag niss, men den betydelse den man
men har, som Pär straffa mig polkets öra jämförd med
den, som befuer och döer i obemärkhet Pär ju inte jämför-
nas. Det är därför som jag utbrä tycker att du har så
stor förpliktelse just nu att vakta öfuer dig själf. Du
är dubblig i nu mycket och ingen Pär någor att du inte
austränger dig, men det det gäller muskelarbete, är det
ganska lätt, och det straffar mig i längden. Det är all-
dröfligt att sådana människor som du och Hallström ska
lägga och hvila för öfuerausträngning. Glava har nog
utbrä vanskött mig.

En hörsan jag på ett få klarkhet i hur en valken bokhyll-
la skall se ut, det har riktigt varit ett problem, men
nu jag nu bara Pär på minskaren till att förstå mig,
skall den bli riktigt öfuerstädig.

Ja som jag skref i morgne är jag nu radd att Ellen
Key förtalar mig i Tyskland. De ha naturligtvis älskat
honne därför att hon räknats som en Prinsessans
matskändere. Men ha de förstått förut hur pass auar-
kist hon är? Eller finnes det så mycket förförat
folk därute att de verkligen kunna smäktta henne hel
och hållet. Det är mycket intressant i afseende
på den tyska kulturens nuvarande ståndpunkt.

Jag har ingenting att skriva om, som du märker,
jag bara ligger på schäslanget dagar om och tänker
och skrifer. I dag har jag ingenting gjort, i går
skref jag nu, att jag tyckte att jag skulle på i hop en bok.
"Gud helna med alla auaraste!"

Den Selena.